Το τεστ ούρων προ και μετά την εκσπερμάτιση σε συνδυασμό με την καλλιέργεια εκσπερματίσματος ως ενναλακτική του τεστ Meares-Stamey στην διάγνωση της χρόνιας βακτηριακής προστατίτιδας. Μια πιλοτική μελέτη.

Ουρολογικη Κλινικη, Τζανειο ΓΝ Πειραιά, ASST Nord, Milano, Italia, University of Insubria, Varese, Italy
Σιμάτος Γ., Μπλέιμπελ Α., Ιωάννου Μ., Βαλάσης Γ., Σταματίου Κ, Magri V., Perletti G.

Σκοπός: Το τεστ Meares-Stamey είναι η τυπική μέθοδος αξιολόγησης της φλεγμονής και της παρουσίας βακτηρίων στο κατώτερο ουροποιητικό σύστημα σε άνδρες που παρουσιάζουν το σύνδρομο χρόνιας προστατίτιδας. Ωστόσο, δεν χρησιμοποιούν στην καθημερινή πρακτική, λόγω της δυσκολίας στην εκτέλεσή του, καθώς και του επιπλέον χρόνου και κόστους αλλά και της δυσανεξίας μεγάλου αριθμού ασθενών στην εξέταση. Αξιολογήσαμε ένα απλούστερο τεστ, το τεστ 2 ποτηριών πριν και μετά την εκσπερμάτιση σε συνδυασμό με την εξέταση του εκσπερματίσματος και το συγκρίναμε με το τεστ Meares-Stamey 4 ποτηριών για την ανίχνευση φλεγμονής και βακτηρίων σε άνδρες με χρόνια προστατίτιδα/σύνδρομο χρόνιου πυελικού πόνου.
Υλικά και μέθοδοι: Ο πληθυσμός της μελέτης περιλάμβανε 42 διαδοχικούς ασθενείς μέσης ηλικίας 43 ετών που εξετάστηκαν στο ιατρείο προστατίτιδας [22 με βακτηριακές καλλιέργειες από δείγματα που ελήφθησαν από ένα τυπικό τεστ Meares-Stamey (VB1, VB2, EPS, VB3) και 20 με βακτηριακές καλλιέργειες από δείγματα που ελήφθησαν από το τεστ 2 ποτηριών πριν και μετά την εκσπερμάτιση σε συνδυασμό με την εξέταση του εκσπερματίσματος]. Εξαιρέθηκαν ασθενείς με γνωστά ανατομικά προβλήματα στο κατώτερο ουροποιητικό καθώς και ασθενείς με γνωστή ανοσοανεπάρκεια.
Τα δείγματα καλλιεργήθηκαν αδιάλυτα σε πλάκες αίματος και άγαρ MacConkey (Kallestad Lab., TX, ΗΠΑ) και υποβλήθηκαν σε φυγοκέντρηση για μικροσκοπική εξέταση του ιζήματος. Η αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της μικροβιολογικής καλλιέργειας έγινε από δύο ειδικούς (μικροβιολόγους). Η ταυτοποίηση των παραδοσιακών παθογόνων πραγματοποιήθηκε με συμβατικές μεθόδους και το σύστημα Vitek-2 Compact (bioMerieux, Γαλλία) και ο έλεγχος ευαισθησίας πραγματοποιήθηκε με διάχυση δίσκου ή/και το σύστημα Vitek-2. Η ερμηνεία των αποτελεσμάτων ευαισθησίας βασίστηκε στις κατευθυντήριες γραμμές του Ινστιτούτου Κλινικών και Εργαστηριακών Προτύπων και στις οδηγίες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τις Δοκιμές Αντιμικροβιακής Ευαισθησίας.
Η διάγνωση της χρόνιας προστατίτιδας (ΧΠ) βασίστηκε στο τεστ Meares-Stamey. Για το NIH-II, το τεστ θεωρήθηκε θετικό όταν: 1) τα βακτήρια αναπτύχθηκαν στα δείγματα EPSs και VB3 και δεν αναπτύχθηκαν στα δείγματα VB1 και VB2. 2) Οι βακτηριακές αποικίες στο VB3 ήταν υψηλότερες σε αριθμό σε σύγκριση με τα δείγματα VB1 και VB2. Αντίστοιχα με τα VB3 και EPS η καλλιέργεια ούρων προ εκσπερμάτισης και η καλλιέργεια του εκσπερματίσματος στην ενναλακτική μέθοδο Δεδομένου ότι δεν έχει οριστεί κατώτατο όριο του αριθμού βακτηρίων στα δείγματα ούρων και προστάτη για τη διάγνωση της χρόνιας βακτηριακής προστατίτιδας, δεν ορίσαμε χαμηλότερο αποδεκτό επίπεδο για κανένα από τα δύο. Το τεστ χ-τετράγωνο διεξήχθη για να αξιολογηθούν η ευαισθησία των δύο μεθόδων.
Αποτελέσματα: Από την πρώτη ομάδα των 22 ασθενών το τεστ Meares-Stamey διέγνωσε χρόνια βακτηριακή προστατίτιδα σε 16 περιπτώσεις ενώ από την δεύτερη ομάδα των 20 ασθενών το ενναλακτικό τέστ διέγνωσε χρόνια βακτηριακή προστατίτιδα σε 14 περιπτώσεις. Με βαση τα παραπάνω το τεστ πριν και μετά την εκσπερμάτιση έχει υψηλή αντιστοιχία με το τεστ Meares-Stamey και μπορεί να αποτελέσει μια λογική εναλλακτική.
Συμπεράσματα: Η αξία του τεστ ούρων προ και μετά την εκσπερμάτιση σε συνδυασμό με την καλλιέργεια εκσπερματίσματος ως ενναλακτική του τεστ Meares-Stamey στην διάγνωση της χρόνιας βακτηριακής προστατίτιδας χρειάζεται να επιβεβαιωθεί με μεγαλύτερη πολυκεντρική μελετη